

prope carmen Catulli LI sed infantibus

Ille mihi ut deus vidētur,
ille, sī decet, superāre deōs vidētur,
ille quī sedēns adversus tē iterum et iterum spectat et audit

ille spectat et audit tē dulce rīdentem,
quod carpit omnēs sēnsūs miserō mihi,
nam simul aspexī tē, Lesbia, nihil manet mihi

* * * * *

sed lingua nōn vīvit,
tenuis flamma sub membra fluit,
aurēs tintinant sonitū suō,
gemina lūmina (oculī meī) teguntur nocte.

Ōtium tibi nōn placet, Catulle,
tu ōtiō exsultās et tu nimium gestīs:
ōtium et rēgēs et beātās urbēs perdidit

superāre = vincere

dulce = ut mel;
mellitus

aspexī > aspicio

tintinnabulum
tintinat:

sonitus, ūs, m.

geminus, a, um = duo

lūmin, inis, n. = lux

ōtium ↔ negōtium

negōtium, ī, n. =
officium

exulto, -are = laetus
esse

gesto, -ire = volo et
quaero

rex, regis, m.

perdo, -ere, -didi, -
ditum, = deleo

CARMEN CATVLLI LI

Ille mī pār esse deō vidētur,
ille, sī fās est, superāre dīvōs,
quī sedēns adversus identidem tē
spectat et audit

dulce rīdentem, miserō quod omnīs
ēripit sēnsūs mihi: nam simul tē,
Lesbia, aspexī, nihil est super mī

* * * * *

lingua sed torpet, tenuis sub artūs
flamma dēmānat, sonitū suōpte
tintinant aurēs, gemina teguntur
lūmina nocte.

ōtium, Catulle, tibī molestum est:
ōtiō exsultās nimiumque gestīs:
ōtium et rēgēs prius et beātās
perdidit urbēs.

pār = similis; ut (+dat)

fās = id quod rectum est; "fas est" = decet; dignum est

dīvus = deus

identidem = iterum et iterum; saepe

dulce = ut mel; mellitus

omnīs = omnēs

ēripit = capit; sumit; carpit (> ex + rapit)

torpet = stupet

artus, us, m. = membrum

demanat = de+fluit

-pte = ipso

"gemina lumina" = oculi

ōtium ↔ negōtium

molestus, a, um = quod non placet

exsulto, -are = laetus esse

gesto, -ire = volo et quaero

rex, regis, m.

perdo, -ere, -didi, -ditum, = deleo